

תת"ע 430/08/22 - פסיפיק רכב ותחבורה בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 430-08-22 מדינת ישראל נ' פסיפיק רכב ותחבורה בע"מ
תיק חיצוני: 95500913553

בפני כבוד השופטת מיכל שביט
מבקשת/נאשמת פסיפיק רכב ותחבורה בע"מ
נגד מדינת ישראל
משיבה/ מאשימה

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק-הדין אשר ניתן כנגד המבקשת, בהיעדרה, ביום 03.10.2022. בפסק-דין זה הורשעה המבקשת בעבירה של עקיפת רכב אחר תוך חציית קו הפרדה רצוף שלא נמצא לצדו הימני קו קטעים, בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961. בהיותה חברה בע"מ, נגזר דינה לתשלום קנס בסך 5,000 ₪.
2. לטענת המבקשת, אי התייצבותה לדין נעוצה בכך שמעולם לא קיבלה הזמנה לדין. עוד טענה, כי היא חברה להשכרת, החכרת ומכירת כלי רכב וכי במועד ביצוע העבירה היה הרכב בחזקתו הבלעדית של השוכר; על כן הותרת פסק הדין על כנו תיצור עיוות דין כלפיה שעה שתיאלץ לשאת בעונש בגין עבירה שלא ביצעה.
3. המשיבה מתנגדת לבקשה, נוכח טענתה כי למבקשת נמסרה הזמנה לדין כדין ומשלא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה. לתגובה צורף העתק אישור מסירה שאינו קריא. בהמשך ולפי החלטת בית המשפט צורף העתק נוסף של אישור המסירה יחד עם תדפיס מעקב משלוחים מאתר דואר ישראל ותיעוד ממערכותיה של המשיבה לעניין שליחת דבר הדואר (נספחים א' - ג' לתגובה מיום 20.11.22).
4. לאחר עיון בטענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות.
5. כידוע, בקשה לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר יש להגיש בצירוף תצהיר ואסמכתאות לתמיכה בנטען בה (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(6) 793, 802). המבקשת לא צרפה לבקשתה תצהיר ערוך כדין לאימות העובדות המשמשות יסוד לבקשה (יצוין כי גם הנספחים שצוינו בסעיף 4 לבקשה בפועל לא צורפו לה). די בכך להביא לדחיית הבקשה.

עמוד 1

6. גם לגופם של דברים, לא מצאתי שיש בבקשה ממש.

7. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, **"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין"**.

8. כאמור, המבקשת טוענת כי אי התייצבותה לדיון שנקבע בעניינה נעוצה באי ידיעתה אודות קיומו. טענה זאת לא הוכחה. צירוף האישורים אותם הציגה המשיבה בתגובתה מיום 20.11.22 מקים את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 והמבקשת לא עמדה בנטל לסתירתה.

9. אמנם, אישור המסירה אותו הציגה המשיבה (גם זה המצורף לתגובה מיום 20.11.22) דהוי בחלקו ולא ניתן להבחין בו בכל פרטי המסירה. עם זאת, ניתן להבחין בו באופן ברור בפרטי החברה הנמענת (המבקשת) **ובחותמת החברה ובחתימת נציגה באזור המיועד לחתימת המקבל**. בצד השמאלי העליון ניתן להבחין (אף אם לא באופן ברור ובולט) במספר דבר הדואר. לו היה עומד אישור זה לבדו יתכן שלא היה בכך די, אולם לתמיכה באישור זה צורפו גם מעקב המשלוחים של חברת הדואר והרישומים במערכות המשיבה, המתייחסים לאותה מסירה. אלו משלימים את המידע החסר בדבר מועד המסירה, ביום 17.07.22 (המופיע בצורה מטושטשת על עותק אישור המסירה שהוגש), ובדבר סטטוס המסירה "נמסר לנציג הנמען", עליו ניתן ללמוד גם מחותמת החברה והחתימה שלצידה המופיעים בבירור על גבי אישור המסירה.

10. כפי שנפסק ברע"פ 2307/98 **קריב אהוד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 01.06.98), אין צורך באישור מסירה דווקא וניתן להסתפק באישור על משלוח הודעה בדואר רשום: **"תקנות 44א - 44ג קובעות נוהל מקל להמצאת הזמנות לדין לגבי עבירות קלות יחסית המפורטות בסעיף 239א לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב - 1982. מטרת הנוהל המקל הוא לייעל ולפשט את סדרי ההמצאה בסוג מיוחד זה של עבירות... אף מבלי לפסוק בסוגיה לגופה, ניתן לקבוע כי ההסתפקות באישור על משלוח הודעה בדואר רשום אינה מהווה על פניה נהג פסול המחייב התערבות של בית משפט זה ומתן רשות ערעור"**.

11. בהתאם נפסק, כי אין בליקויים באישור המסירה כשלעצמם כדי לסתור את חזקת המסירה, וכי הנטל לסתור את חזקת המסירה מוטל על הנמען (ר' עפ"ת (ב"ש) 25448-05-22 **נועם שמואל זיני נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, 14.06.2022 - גם שם צורף פלט דותן כחיזוק לאישור המסירה החסר).

12. במקרה זה, לא הבהירה המבקשת כיצד החוסרים הנטענים באישור המסירה (אליהם התייחסה

בתגובתה מיום (13.11.22) פוגעים ביכולתה לסתור את חזקת המסירה (ר' בעניין זה עפ"ת (י-ם) 41824-09-22 **רועי זקן נ' מדינת ישראל** (23.11.2022)). כאמור, זו אכן לא נסתרה על ידה.

13. כמו כן, לא מצאתי כי ביטול פסק-הדין דרוש למניעת עיוות דין.

14. הלכה היא, כי עילת "אחר נהג" אינה מבססת חשש לעיוות דין וכי אין לראות בה כ"נימוק מיוחד" המצדיק את הארכת המועד להישפט או את ביטול פסק הדין (רע"פ 7709/13 **שמעון סאסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.11.13), רע"פ 7018/14 **מיכאל טיטלבאום נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.10.2014)). הדברים נכונים גם במקרים בהם קיימת תשתית ראייתית מוצקה לפיה אדם אחר ביצע את העבירה ולא הנאשם עצמו, זאת בהסתמך על תצהירו של אחר המודה בנהיגה ברכב בזמן ביצוע העבירה שהינה ראייה מוצקה ובעלת משקל (רע"פ 7839/08 **שמעון קורנפלד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.11.2008); רע"פ 9540/08 **עופר מוסברג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.1.2009); רע"פ 8927/07 **סעד אבו עסב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.1.2008), רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.2.2015), רע"פ 2754/12 **ביסמוט נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.4.2012), רע"פ 222/13 **מחמוד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.1.2013)).

15. כן נפסק, כי אחריותו של בעל רכב לעבירות הנעברות ברכבו היא אחריות פלילית-אישית ולא שילוחית (רע"פ 6529/20 **גוד לאק רנט א- קאר נ' מדינת ישראל**, 15/10/2020).

16. משנמנעה המבקשת לפנות בבקשה להסבת הדוח בתוך המועד הקבוע לכך בדין, אין לה להלין אלא על עצמה.

17. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיה האישיות של המבקשת, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.

18. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"ג, 07 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.